

Μ Λ Θ Η Μ Α Ι Δ'.

Ιστορία τοῦ Ἰαπῶν.

Τὸ Ἰαπῶν εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνατολικωτάτην ἄκρην τῆς Ἀσίας· εἶναι εὐρύχωρον καὶ δυνατὸν βασιλεῖον, τοῦ ὁποίου δὲν εἶχάμεν ἀκριβῆ ἰδέαν πρὸ τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος.

Εἰς τοὺς 1535 περίπου, Ἀλφόνσος ἀπὸ τὰ Σούζα, ὅταν ἦτον ἀντιβασιλεὺς εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας, τρεῖς Πορτογάλλοι, ἐπαράπεσαν ἀπὸ μίαν τρικυμίαν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ἰαπῶν· καὶ ἀνεκάλυψαν τὰς νήσους αἱ ὁποῖαι τὸ συνθέτουσιν.

1552. — Μερικοὶ Ἰησουῖται σταλμένοι εἰς τὸ Μακάο ἀπὸ τὸν Φρανσονὰ Ξανιέρ, ἐμβῆκαν εἰς τὸ Ἰαπῶν, καὶ ἔφεραν αὐτοῦ τὸν Χριστιανισμὸν· ὅστις, εἰς τὸ διάστημα 60 χρόνων, ἔκαμε μεγάλας προόδους.

1586. — Φοβερὸς σεισμὸς, ὅστις ἐβάσταξε 40 ἡμέρας.

1622. — Διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν.

1703. — Πυρκαϊὰ καταφανίζει τὸ Ἰέδα, μητρόπολιν τοῦ Ἰαπῶν. Πλείοτεροι ἀπὸ διακοσίας χιλιάδας ἀνθρώπων ἐτάφησαν.

Ἀφρική.

429. — Κατάκτησις τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ τοὺς Βανδάλους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν κατοικήσει εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἦτον εἰς διάστημα τεσσάρων αἰῶνων, ἐπαρχία Ῥωμαϊκή.

533. — Ἐξαναποκτήθη ἀπὸ τὸν Βελισάριον, καὶ ἔμεινεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν βασιλέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἕως τὴν πρώτην ἔφοδον τῶν Ἀράβων. Οἱ πλέον περίφημοι τόποι εἶναι ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Βαρβαρία. Ἀπὸ εἴκοσι τρεῖς αἰῶνας, ἡ Αἴγυπτος, ἀφοῦ ἐκυριεύθη ἀρπασθεῖσα ἀπὸ τοὺς κυρίους τῆς, ἔχασε τοὺς παλαιούς της νόμους, τὰ ἦθη της, τὸν χαρακτήρα της, καὶ ἀκολούθως, τὴν παλαιάν της λαμπρότητα. Εἶδαμεν, ὅτι ἐθεμελιώθησαν κατὰ συνέχειαν οἱ Πέρσαι, οἱ Μακεδόνες, οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ Ἕλληνες, οἱ Ἀράβες, καὶ τέλος, ἐκείνη ἡ Ταρταρική φυλή, τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν μὲ τὸ ὄνομα Τούρκοι Ὄθωμανοί.

640. — Τὴν Αἴγυπτον τὴν ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Ηράκλειον ὁ Ὄμαρ Β', καλίφης· οἱ διάδοχοί του τὴν ἐκυβέρνησαν περισσότερον ἀπὸ τριακοσίους χρόνους.

965. — Ἐκυριεύθη ἀπὸ ἓνα τῆς δυναστείας τῶν Φατιμιτῶν οὗτος ὀνομάσθη Σουλτάν. Οἱ ἀπύγονοί του ἐβαστάχθησαν εἰς διάστημα δύο αἰῶνων.

1171. — Θάνατος τοῦ Ἀδὰδ τελευταίου βασιλέως Μωαμεθανοῦ. Ὁ Σαλαδῖνος κηρύττεται βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Συρίας εἰς τὸν τόπον ἐκείνου· αἱ νίκαι του καὶ αἱ ἐκδουλεύσεις του σιμὰ εἰς τὸν Σουλτάνον τὸν ἠξίωσαν νὰ γένη Βιζύρης καὶ στρατηγὸς ὅλων τῶν στρατευμάτων.

1187. — Νίκη τοῦ Σαλαδῖνου κατὰ τῶν Χριστιανῶν σιμὰ εἰς τὴν Τιβεριάδα.

1193. — Θάνατος τοῦ Σαλαδῖνου εἰς τὴν Δαμασκὸν, ἀφοῦ ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον 24 χρόνους· ἦτον εἰς ἡλικίαν 57 χρόνων. Ἀφῆκε δέκα

ἑπτα υἱούς, οἱ ὅποιοι ἐμοίρασαν συναλλήλως τὴν ἐπικράτειάν του. Εἰς τὸ διάστημα τῶν ἀκολουθῶν δύο αἰῶνων, οἱ διάδοχοί του ἀπέλαυσαν μεγάλην δύναμιν· εἶχαν ἓν σῶμα στρατιωτῶν ἀρκετὸν καὶ δυνατὸν, ὀνομαζόμενον Μαμελοῦκοι, ἦγουν δοῦλοι (σκλάβοι). 1516. — ὁ Ἀ΄ Σελὶμ κυριεύει τὴν Αἴγυπτον, βασιλεὺς τῶν Τούρκων, ὅστις εἰς μίαν μάχην ἐνίκησε τὸν Σουλτὰν Καμφῶν καὶ τοὺς Μαμελοῦκούς, τῶν ὁποίων ἡ διχόνοια ἐτάχυνε τὴν πτώσιν τούτου τοῦ θρόνου. Ἡ νῶθῃ πλέον ἡ Αἴγυπτος μὲ τὸ βασίλειον τῆς Τουρκίας.

1798. — Ἐκστρατεία τοῦ Βονοπάρτε εἰς τὴν Αἴγυπτον. Νίκη κατὰ τῶν Μαμελούκων.

1800. — Δολοφονία τοῦ Κλέβερ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὑπῆγαν οἱ Ἀγγλοὶ. Μάχη τοῦ Μενού, διαδόχου τοῦ Κλέβερ, μὲ τὸν Ἀγγλον Ἀβερκρόμππῃ, ὅστις καὶ ἐφονεύθη. Συμφωνοῦσιν οἱ Γάλλοι νὰ παραιτήσωσι τὴν Αἴγυπτον.

Ἐπικράτεια τῶν Βαρβαρέζων.

Εἰς τὸν ἕβδομον αἰῶνα, ἔφοδος τῶν Ἀράβων εἰς ὅλα τὰ παραθαλάσσια, ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἕως τὸν Ὠκεανόν, καὶ αὐτοὶ ὠνόμασαν τὸν τόπον Βαρβαρία.

640. — Ἐκβασίς τῶν Ἀράβων κατὰ τῶν στρατευμάτων τῶν βασιλέων τῆς Ἀνατολῆς. Κυριεύουσι τὴν Τρίπολιν, καὶ πολὺ μέρος τῆς Βάρκας, δέκα ἑπτὰ ἀπὸ τούτους κτίζουν τὸ Κάϊρον, τὸ ὅποϊον ἔγινε μητρόπολις των. Πρὶν τελειώσῃ ὁ ἕβδομος αἰὼν κυριεύουν ὅλην τὴν Ἀφρικὴν.

Οἱ Ἀραβες ὠνομάσθησαν Μαῦροι ἀπὸ τὴν Μαυρητανίαν, τὴν ὁποίαν ἑκατοικοῦσαν. Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ὀγδοῦ αἰῶνος ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὸν Καλίφην τοῦ Βαγδατίου.

850. — Περίπου, οἱ διοικηταὶ διαφόρων ἐπαρχιῶν ἀφελούνηται ἀπὸ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους τοῦ βασιλείου τῶν Καλιφῶν, καὶ γίνονται ἀνεξάρτητοι.

Οἱ Ἐμίρ ἔδρεσ κάμνει ἓνα βασίλειον εἰς τὸ Φέτζ, εἰς τὴν παλαιὰν Μαυρητανίαν· οὗτος ἑκατάγεται ἀπὸ τὸν Ἀγλαβ. Αὕτη ἡ δυναστεία τῶν Ἀγλαβιτῶν βασιλεύει περισσότερον ἀπὸ ἓνα αἰῶνα.

950. — Ἐδιώχθη ἀπὸ τὴν δυναστείαν τῶν Φατιμιτῶν· μετὰ 90 χρόνους περίπου, ἡ δύναμις τούτων τῶν τελευταίων ἀδυνάτησε, καὶ διὰ τοῦτο ἐσχηματίσθησαν ἄλλαι ἐξουσίαι.

Α' λ γ ε ρ.

1000. — Οἱ τόπος τοῦ Ἀλγερ ἠλευθερώθη ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Καλιφῶν, ἐκηρύχθη ἀνεξάρτητος, καὶ ὠνομάσθη βασίλειον. Εἰς διάστημα διακοσίων χρόνων, ἐδιοικεῖτο ἀπὸ βασιλεῖς τῆς δυναστείας τῶν Δεϊρίδων· ἔπεσεν ἔπειτα, ὑποκάτω εἰς τοὺς αὐτοκράτορας τοῦ Μαρόκ.

1500. — Ἐκυριεύθη ἀπὸ τοὺς Σερίφιδες Μωαμεθανούς. Οἱ Ἀλγερῖνοι ζητοῦν βοήθειαν ἀπὸ τοὺς Ἰσπανούς, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἠλευθέρωσαν ἀπὸ τοὺς Σερίφιδες, ὅμως τοὺς κάμνουν ἰδικούς των ὑποτελεῖς. Ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθειαν τοῦ Ἀρούχ Βαρβερούσσα, περιφήμου πειρατοῦ, εἰς τὴν δούλευ-

θιν τοῦ Α΄ Σολιμάνου. Τὸν ἐκήρυξαν βασιλέα τοῦ Ἀλγερᾶ αὐτὸς ἐκυρίευσεν τὸ Τούνις, καὶ καταστέ-
νεται θαυμαστὸς καὶ διὰ τὴν ἀνδρίαν του, καὶ διὰ
τὸν δεσποτισμὸν του, ἐφονεύθη εἰς μίαν παραμόνευσιν.

1518. — Χερεθίνος ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνα-
βαίνει εἰς τὸν θρόνον· εἶναι θαυμαστὸς διὰ τὰς
ἐκστρατείας του· ἀντέχει εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ
αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ Ε΄, φέρει ἄνω κάτω τὴν
Σικελίαν, καὶ ἀποθνήσκει διὰ τὰς ἀσωτείας του
εἰς τοὺς 1547, εἰς ἡλικίαν ὀγδοῶντα χρόνων.

1547. — Εἰς τὸ ἐξῆς οἱ Ἀλγερινῶι κυβερνοῦν-
ται ἀπὸ τοὺς ἀντίβασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως, καὶ ψηφίζουσι εἰς τὸ ἐξῆς ἕνα Δεῦ ὑπὸ τὴν
ἐξουσίαν τοῦ Σουλτάνου.

1682. — Βομβαρδάζεται τὸ Ἀλγερ διὰ προ-
ταγῆς τοῦ ἸΔ΄ Λουδοβίκου διότι κατεφρόνησε
τὴν σημαίαν τῆς Γαλλίας.

1732. — Οἱ Ἰσπανοὶ κυριεύουσι τὸ Ὄραν καὶ
Μαρσαλκβιβίς, δύο πόλεις δυνατάς, μὲ καλοὺς
λιμένας.

Μ α ρ ὄ κ.

1000. — Θεμελίωσις τοῦ βασιλείου τοῦ Μα-
ρόκ ἀπὸ ἕνα Μωαμεθανόν. Τρεῖς οἰκογένειαι ἐβά-
σταξαν τὸν θρόνον, εἰς διάστημα σχεδὸν πεντακο-
σίων χρόνων.

1500. — Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἀρά-
βων τοὺς περιφερομένους ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐφόνευσεν
τὸν βασιλέα τοῦ Μάροκ, καὶ βασιλεύει αὐτός.

Ἄλλος κυριεύει τὸν θρόνον τοῦ Φέτζ, καὶ ἄλλος τρίτος ἐξουσιάζει τὸν τοῦ Ταφιλέτ, καὶ ἄλλος τὸν τοῦ Σούζ.

Ταῦτα τὰ βασίλεια ἦσαν ποτὲ μὲν ἠνωμένα, ποτὲ δὲ χωρισμένα. Τὴν σήμερον τὸ βασίλειον τοῦ Μαρόκ, καὶ τὰ ἄλλα τρία διοικοῦνται ἀπὸ ἑνὸς μόνου ἀρχηγόν.

Τούνις.

Τὸ βασίλειον τοῦ Τούνις, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἦτον ἐπαρχία τῆς Ἀφρικῆς, ἐδιοικεῖτο, ἕως τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα, ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Μαρόκ.

1206. — Οἱ Λασσεῖς λαμβάνουν τὸ ὄνομα βασιλεῖς τοῦ Τούνις.

1532. — Οἱ Μουλά Χασάν ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν θρόνον ἀπὸ τὸν Ε', Κάρολον, ὅστις τὸν ἔκαμεν ὑποτελεῖ.

1574. — Σελὶμ Β', κυριεύει τὸ Τούνις, καὶ δίδει τὴν ἀδείαν εἰς τοὺς κατοίκους νὰ ἐκλέξωσιν ἕνα Δεῖν, καὶ βάλλει ὑπὸ τὴν ἰδίαν του προστασίαν ταύτην τὴν πάλιν. Οἱ Μπέιδες γίνονται ἀρχηγοὶ, ἐναντίον τῶν δείδων ἐμφύλιοι πόλεμοι.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Ε'.

Α μ ε ρ ι κ ή.

1450. Περίπου, εὐρέθησαν αἱ Ἀσῶρες νῆσοι ἀπὸ τινος ἐμπόρου Φιαμίγγου· αὐταὶ κεῖνται εἰς τὸν δρόμον ἀπὸ τῆν Εὐρώπην εἰς τῆν Ἀμερικὴν, πρὸς τῆν Ἀφρικὴν. Τότε δὲν ἔγινε κάμμία κατάστασις εἰς αὐτήν.

Γονζάλβος Βελέζος ἔρχεται εἰς αὐτήν εἰς τοὺς 1491, καὶ τὴν κυριεύει, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας.

1492. — Χριστοφόρος Κολόμβος ἀπὸ τῆν Γένουβαν, σηκώνεται ἀπὸ τὸν λιμένα τοῦ Πάλος εἰς τῆν Ἀνδαλονοίαν, μὲ τρεῖς καράβια, τὰ ὅποια τοῦ τὰ ἔδωκεν ὁ Φερδινάνδος καὶ ἡ Ἰσαβέλλα, οἱ ὅποιοι ἐβασίλευαν εἰς τῆν Ἰσπανίαν. Κάμνει ἀπόβασιν, τὸν αὐτὸν χρόνον, εἰς Κουαγχίνη, μίαν ἀπὸ τὰς νήσους Λουκαῖες, ἀνακαλύπτει ἐκείνην τοῦ Κουβα, καὶ τοῦ Ἀγίου Δομινίκου.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον ἐπιστρέφει εἰς τῆν Ἰσπανίαν ὁ Κολόμβος, μετὰ πενήντα ἡμερῶν ταξείδιον.

1493. — Δεύτερον ταξείδιον μετὰ δέκα ἑπτὰ καράβια, νέα ἐκβάσεις, νέα ἀνακαλύψεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων, τῆς Ἰαμαίκας· ἐπειδὴ ἐσυκοφαντήθη εἰς τὸν Φερδινάνδον, ἐπιστρέφει εἰς τῆν Ἰσπανίαν εἰς τοὺς 1496· ἀποστομίζει τοὺς ἐχθροὺς τοῦ, καὶ ἐμβαίνει εἰς τῆν θάλασσαν, τρίτην φορὰν, εἰς τοὺς 1498, καὶ ἀνακαλύπτει τῆν ἠπειρον.

1499. — Ἀμέρικος Βεσπούκιος, ἔμπορος Φλωρεντῖνος, ἐνθαρρῆσας εἰς τὰς παρακινήσεις τοῦ βασιλέως τῆς Πορτουγαλλίας, προσθέτει μερικάς ἀνακαλύψεις εἰς τὰς τοῦ Κολόμβου, κ' ἔδωκεν εἰς τοῦτον τὸν εὐρύχωρον τόπον, τὸ ὄνομα Ἀμερική· ὀνομάζεται καὶ Νέος Κόσμος.

1500. — Ἀνακάλυψις τῆς Βρασιλείας ἀπὸ τὸν Βιτσένσον Βάγκαν Πινσὼν, σύντροφον τοῦ Κολόμβου εἰς τὸ πρῶτον ταξείδιον. Ἀλβάρου Καμπράλος τὴν κυριεύει εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως τῆς Πορτουγαλλίας.

1502. — Τέταρτον ταξείδιον τοῦ Κολόμβου ἀνακαλύπτει τὴν Μαρτινίκαν, καὶ τὸν Ἰσθμὸν τοῦ Παναμᾶ ἢ Δαρεικόν.

Ὁ Κολόμβος φοβερίζει μὲ μίαν ἔκλειψιν τῆς σελήνης τοὺς κατοίκους τῆς Γαμάϊκας· διότι δὲν τοῦ ἔδιδαν φαγητά· ἡ ἔκλειψις ἀκολουθεῖ, καὶ ἐκεῖνοι φέρουσι τὰ φαγητά.

1504. — Τὸ Καναδά ἀνακαλύπτεται ἀπὸ τοὺς Γάλλους.

1516. — Οἱ Ἰσπανοὶ ἀνακαλύπτουσι τὸ Παραγαί.

Μετὰ δύο χρόνους, ἀνακαλύπτεται τὸ Μεξικὸν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Γρυσαλβαν, τὸν ὁπδῖον ὁ Βλασκέζ, διοικητῆς τῆς νήσου Κούβα, τὸν εἶχε στείλει.

Φερνάνδος Κόρτεζ ἔκαμεν ἀπόβασιν εἰς τὸ Ταβάσκον, εἰς τὸ Μεξικὸν, κτυπᾷ τοὺς κατοίκους, θεμελιώνει τὴν Βέρα Κρούζ, ὑποτάσσει τὴν ἐπαρχίαν Τλάσκαλα, καὶ ὑπάγει κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Μεξικὸν, μητρόπολιν τοῦ βασιλείου.

1522. — Ο' Κόρτεζ ἐξουσιάζει τὸ Μεξικὸν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Μοντεζούμα, ὅστις παραστένεται ἔμπροσθέν του, καὶ τὸν δέχεται εἰς τὴν πόλιν του. Ο' Κόρτεζ τὸν κρατεῖ αἰχμάλωτον τὸν ἀναγκάζει νὰ παραιτήσῃ ὅλας του τὰς ἐπαρχίας εἰς τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον Ε', καὶ ζητεῖ ἀπείρους θησαυρούς.

Στόλος δώδεκα καραβίων σταλθεῖς κατὰ τοῦ Κόρτεζ ἀπὸ τὸν Βερλάσκεζ· νίκη τοῦ Κόρτεζ· γίνε-
ται κύριος ὅλου τοῦ Μεξικοῦ, καὶ κάμνει αἰχμάλωτον τὸν Γουτιμοζῖνον, διάδοχον τοῦ Μοντεζούμα.

1525. — Ο' Πίζαρος ἐμβαίνει εἰς τὸ Περού μετὰ τὸν Διέγον Ἀλμάγρον, καὶ τὸ κυριεύουν ἔδειξαν σκληρότητας ἐπάνω εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν Ἀταβαλίβαν τὸν βασιλέα των. ἀφάνισαν τὸ γένος τοῦ Ἰγκὰς, οἱ ὅποιοι ἐδιοικοῦσαν τὸ Περού, περίπου τετρακοσίους χρόνους.

1539. — Ἀνακάλυψις τοῦ Χίλι ἀπὸ τοὺς Ἰσπανούς.

1621. — Φυτεία τῆς νέας Ἀγγλίας. Μετὰ τέσσαρας χρόνους, φυτεία τῆς νήσου τῶν Βαρβάδων. Πρώτη οἰκησις τῶν Ἀγγλων εἰς τὰς δυτικὰς Ἰνδίας.

1653. — Οἱ Ἀγγλοι, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Πένν παίρνουσι τὴν Ἰαμάικα ἀπὸ τοὺς Ἰσπανούς.

1664. — Κυριεύουν τὸ νέον Πέϋ, Μπαῆς εἰς τὴν ἀρκτώαν Ἀμερικὴν ἀπὸ τοὺς Ὁλλανδοὺς καὶ Σουεδέζους.

1676. — Συστένεται ἡ Ἀγγλικὴ κοινωνία εἰς τὸ Χατσῶν.

1680. — Χάρτης δοθεὶς εἰς τὸν Βιλλιάμ Πένν, Κονάβερ, διὰ τῆς κάμης Φυτείας εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀρκτικὰς ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε Πενσιλβανίαν. Ὁ Πένν ἔστειλεν εἰς αὐτὴν πολλὰς ἀποικίας Κονακβέρων.

Θεμελίωσις τῆς πόλεως Φιλαδελφίας, ἣτις εἶναι μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀξιολόγους τῆς Ἀμερικῆς.

Οἱ Γάλλοι ἀνακαλύπτουσι τὴν Λουϊσιάναν καὶ οἱ Ρώσσοι μετ' ὀλίγον, μερικὸς τόπος πρὸς τὸ μέρος τοῦ Καναδά.

1708. — Ὁ Γενεράλ Σταρχόπε παίρνει ἀπὸ τοὺς Ἰσπανοὺς τὴν Μινόρκαν.

1746. — Ἡ Λίμα καὶ Κολάο ἐκαταπρόθησαν ἀπὸ ἑνὸς σεισμῶν.

1758. — Οἱ Ἀγγλοὶ κυριεύουσι τὸ Σενεγάλ καὶ τὴν Κορέαν.

1759. — Μάχη τοῦ Κομβέκ, τὴν ὁποίαν ἐκέρδησαν οἱ Ἀγγλοὶ. Θάνατος τοῦ στρατηγοῦ Βολφίου. Ὁ χαμὸς ταύτης τῆς μάχης φέρει καὶ τὴν τοῦ Καναδά, τὸ ὁποῖον παρεχώρησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

1762. — Θεμελίωσις τῆς Φιλοσοφικῆς Ἀμερικανικῆς κοινωρίας εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν.

1765. — Ἀρχαὶ τῶν ταραχῶν εἰς τὰς Ἀγγλικανικὰς ἀποικίας.

1774. — Τὸ Παρλαμέντον τῆς Ἀγγλίας βάλλει ἕνα δικαίωμα ἕξ σολδίων στερλίγγ εἰς καθεστὴ λίτραν ἐπάνω εἰς τὸ Τέθυσαρσκεία τῶν ἀποίκων.

Ἐπανάστασις τῆς Ἀγγλικῆς Ἀμερικῆς. Πρώτη συνέλευσις τῆς Φιλαδελφείας. Ζήτημα τῆς συνέλευσεως πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς τὰς 19 Ἀπριλίου, μάχη εἰς τὸ Λεξιγ-
κτὸν μεταξὺ τῶν βασιλικῶν καὶ τῶν ἐπαναστατῶν.

1775. — Ἐνωσις διὰ πάντα τῶν ἐπαρχιῶν
τῆς Ἀμερικῆς. Μάχη αἱματώδης. Ἡ πόλις Βο-
στόν κενόνοται ἀπὸ τὸ στρατεύμα τοῦ βασιλέως.
Ἡ συνέλευσις κηρύττει τὰς Ἀμερικανικὰς ἀποικίας
ἀνεξαρτήτους.

1776. — Ἡττα τῶν Ἀμερικανῶν.

1777. — Κυρίευσις τῆς Φιλαδελφείας ἀπὸ
τὸν Γενεράλ Οὔνε.

Οἱ Φρανσέζοι παίρνουν μέρος εἰς τοῦτον τὸν
πόλεμον. Συμμαχία, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία
γνωρίζει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Φιλαδελφείας. Ἐρ-
χονται οἱ πληρεξούσιοι, διὰ νὰ ὁμιλήσωσι περὶ ει-
ρήνης μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Φιλαδελφείας. Οἱ Ἀμε-
ρικανοὶ δὲν δέχονται τὴν συνομιλίαν, ἀν δὲν γνω-
ρισθῇ πρότερον ἡ ἀνεξαρτησία, καὶ ἔβγωσιν ἀπὸ
τὴν Ἀμερικὴν οἱ στρατιῶται τοῦ βασιλέως.

1778. — Ἡ Δομίνικα παίρνεται ἀπὸ τοὺς
Γάλλους.

1779. — Ὁμοίως καὶ ὁ Σαιντ Βιτσένσους,
καὶ ἡ Γρενάδα.

1780. — Ὁ ναύαρχος Ρόδνεϋ ἐπολέμησε
μὲ τὸν στόλον τῶν Ἰσπανῶν, καὶ παίρνει ἕξ κα-
ράβια πολεμικά.

1782. — Οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Γάλλοι ἀμοι-
βαίως νικοῦν καὶ νικῶνται.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Σ Τ'.

Ἡνωμένα τῆς Ἀμερικῆς Ἐπαρχίαι.

Εἰς τὰς 30 Νοεμβρ: 1782. αἱ δέκα πέντε ἑπαρχίαι ἠνωμέναι ἐγνωρίσθησαν ἀνεξάρτηται ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας· καὶ τὰ ἄρθρα ὑπεγράφησαν εἰς τοὺς Παρισίους μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

1804. — Ἐφοδος τῶν Ἀγγλων εἰς τὴν μητρόπολιν τῶν Ἀμερικανῶν· ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ ὅλους τοὺς Ἀμερικανούς.

1815. — Εἰρήνη μεταξὺ τῶν δύο τούτων δυνάμεων.

Ἄγιος Δομίνικος.

Εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Γάλλων, ταραχαὶ εἰς ταύτην τὴν νῆσον· φόβος τῶν ἄσπρων· ἐλευθερία τῶν Μαύρων.

1802. — Ἐπανάστασις· ὁ Γαλλικὸς στόλος ἔρχεται αὐτοῦ.

Οἱ Γάλλοι κενόνουν ταύτην τὴν νῆσον, ἣ ὅποια δὲν γνωρίζει πλέον τὴν μητρόπολιν.

Ὁ Χριστοφόρος κηρύττεται βασιλεύς.

1816. — Μάχη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πετίου· ἦττα τοῦ τελευταίου. Ὁ Χριστοφόρος καλεῖ τοὺς σοφοὺς τῆς Εὐρώπης.

Μαρτινίκα.

Εἰς ταύτην κατοικοῦν οἱ ἐντόπιοι καὶ οἱ Γάλλοι.

1635. — Οἱ Γάλλοι καταβάλλουν τὰ Φε-
μέλια ταύτης τῆς ἀποικίας,

1809. — Ἐβιάσθη νὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς
Ἀγγλους.

1814. — Ἐστράφη πάλιν εἰς τὴν Γαλλίαν
διὰ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων.

Γουαδελοῦπα.

1635. — Ἄρχισε νὰ κατοικῆται ἀπὸ τοὺς
Γάλλους, πρότερον ἦτον τῶν Ἰσπανῶν ἔπεσεν εἰς
χεῖρας τῶν Ἀγγλων, ἐστράφη ὁμως εἰς τοὺς Γάλ-
λους διὰ τὴν συνθήκην 1814.

1815. — Τὴν ἐπῆραν πάλιν οἱ Ἀγγλοι διότι
εἶχεν ἔμβει εἰς τοὺς Παρισίους ὁ Βονοπάρτης.

1816. — Πάλιν τὴν ἐπῆραν οἱ Γάλλοι.

Αἰμεσημβριναὶ ἐπαρχίαι.

1603. — Οὗτοι οἱ τόποι ἐξεσκεπάσθησαν ἀπὸ
τὸν Γουβούλ Γάλλον καρaboκύριον, τὸν ὁποῖον
εἶχε ρίψει ἐκεῖ μία τρικυμία.

1697. — Ὁ Καπετὰν Οὐλαμίνγγ, Ὁλλανδὸς
ἔστειλε τρία καράβια.

Ὀλίγα ἠξεύρομεν περὶ τούτων τῶν τόπων.

Τέλος τῆς Τετάρτης Περιόδου.